

31 Μαΐου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΚΗΣ ΚΑΛΟΖΩΗΣ,

Αιτητής.

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 241/89).

Αίτηση Ακυρώσεως — Ύπαρξη — Έννομο συμφέρον — Έννομο συμφέρον προσβολής της κακόπιστης ανάκλησης διοικητικής πράξης — Περιστάσεις στοιχειοθέτησής του στην κριθείσα περίπτωση.

5 Διοικητική πράξη — Ανάκληση διοικητικών πράξεων — Αρχές από τη νομολογία.

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Περιστάσεις στοιχειοθέτησής της στην κριθείσα περίπτωση.

10

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Πλημμελής αιτιολογία μπορεί να μην επιφέρει ακυρότητα αν είναι δυνατό να εξευρεθεί νόμιμο θεμέλιο της προσβαλλόμενης πράξης.

15

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί — Άρθρο 35B(5)(α) της εκπαιδευτικής νομοθεσίας — Ο απαιτούμενος τριπλάσιος αριθμός υποψηφίων σε σχέση με τον αριθμό των προς πλήρωση θέσεων — Ερμηνεία — Περιστάσεις του εσφαλμένου της αντίληψης της Ε.Ε. Υ: ότι υφίστατο παρανομία στην κριθείσα περίπτωση.

20

Ο αιτητής προσέβαλε την ανάκληση του διορισμού του ως Βοηθού Διευθυντή της Σχολής Λάμπουσας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,

αποφάσισε ότι:

1. Οποιαδήποτε ανακοπή της γένεσης εκτελεστής διοικητικής πράξης, οφειλόμενη σε αλλότρια κίνητρα ή κίνητρα που δε συνάδουν με την καλόπιστη άσκηση της διοικητικής λειτουργίας, θίγει άμεσα τα συμφέροντα του προσώπου που επηρεάζεται από την παρέμβαση σε βαθμό που να νομιμοποιείται να προσφύγει βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος για την αναθεώρηση απόφασης που προκύπτει από την ανακοπή. 5
2. Η Ε.Ε.Υ. ορθά χαρακτήρισε τη φύση της απόφασης της 31/3/89 ως ανάκληση και έτσι πρέπει να κριθεί, ως ανάκληση της προαγωγής του αιτητή που ολοκληρώθηκε με την αποδοχή της πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η Διοίκηση έχει συμφυή εξουσία να ανακαλεί αποφάσεις της, εξουσία η οποία πηγάζει κυρίως από την υποχρέωση για εξασφάλιση της νομιμότητας στο διοικητικό πεδίο. Η εξουσία δεν είναι απεριόριστη η άσκησή της υπόκειται στους κανόνες της καλής πίστης και δεν μπορεί να ασκείται ανεξάρτητα από δικαιώματα τα οποία πιθανό να έχουν προκύψει στο μεταξύ. Βεβαίως η άσκηση της εξουσίας δεν υπόκειται σε περιορισμούς, εφόσον η ανακαλούμενη πράξη είναι παράνομη, υπό την αίρεση ότι η Διοίκηση ενεργεί μέσα σε εύλογο χρόνο. 10
- Όπως και στην περίπτωση κάθε άλλης εκτελεστής πράξης, το σκεπτικό ανακλητικής απόφασης ελέγχεται με βάση τις αρχές της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης, μια από τις οποίες επιβάλλει όπως η εξουσία ασκείται για το σκοπό για τον οποίο παρέχεται και όχι για οποιοδήποτε άλλο λόγο. 15
3. Στην υπό εκδίκαση υπόθεση δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν άσκησαν την εξουσία τους για ανάκληση για τους λόγους οι οποίοι αναφέρονται στο πρακτικό της απόφασης. Δημιουργούνται αμφιβολίες, ενόψει των μη αμφισβητηθέντων ισχυρισμών του αιτητή, αν σκοπός της Ε.Ε.Υ. ήταν η αποκατάσταση της νομιμότητας (όπως την έκριναν) και όχι ο παραμερισμός του αιτητή για να ανοίξει ο δρόμος για το διορισμό άλλου υποψηφίου. Διαπιστώνεται κατάχρηση εξουσίας η οποία καθιστά την απόφαση υποκείμενη σε ακύρωση. 20
4. Πλημμελής αιτιολογία δε συνεπάγεται αναπόφευκτα την ακύρωση της πράξης. Μπορεί να διασωθεί εφόσον ο νόμος παρέχει άλλο έρεισμα για τη στήριξή της. Το ερώτημα είναι αν οι πρόνοιες του Άρθρου 35B(5)(α) είχαν καταστήσει τη διαδικασία η οποία οδήγησε στην επιλογή του αιτητή άκυρη μετά το διορισμό του άλλου 30
- 35
- 40

5 υποψηφίου στη θέση του Διευθυντή και τη μείωση των υποψηφίων στον τελικό κατάλογο από τρεις σε δύο. Η απάντηση είναι αρνητική. Οι διατάξεις του πιο πάνω εδαφίου επιβάλλουν όπως ο κατάλογος των υποψηφίων που υποβάλλεται περιέχει τουλάχιστο τριπλάσιο αριθμό υποψηφίων, δεδομένου ότι υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός υποψηφίων ή κατάλληλων υποψηφίων. Υπήρξε συμμόρφωση με τη διάταξη αυτή και ο κατάλογος ο οποίος είχε υποβληθεί περιείχε τον προβλεπόμενο αριθμό υποψηφίων. Οι διατάξεις της νομοθεσίας δεν επιβάλλουν την ύπαρξη τριπλάσιου αριθμού υποψηφίων μέχρι το τελικό στάδιο της επιλογής. Άλλωστε η 10 Ε.Ε.Υ. είχε διακριτική ευχέρεια κατά το στάδιο της επιλογής, παρά τις διατάξεις του Εδαφίου 7 του Άρθρου 35B, να εξετάσει και τις υποψηφιότητες και των άλλων υποψηφίων που είχαν τα προσόντα αλλά δεν είχαν περιληφθεί στον κατάλογο των υποψηφίων που ετοίμασε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Ήταν θέμα διακριτικής 15 ευχέρειας. Το Άρθρο 35B (5) (α) δεν καθιστούσε τη διαδικασία επιλογής άκυρη επειδή ένας από τους υποψηφίους έπαυσε, λόγω προαγωγής σε άλλη θέση, να είναι υποψήφιος. Η απόφαση για ανάκληση του διορισμού του αιτητή δεν επιβαλλόταν για την αποκατάσταση της νομιμότητας. 20

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

-
- 25 *Georghiou v. Electricity Authority of Cyprus and Another (1965) 3 C.L.R. 177,*
- Zachariades v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1193,*
- 30 *Moschovakis and Others v. Cyprus Broadcasting Corporation (1988) 3(B) C.L.R. 750,*
- Charalambides v. Republic (1964) 3 C.L.R. 326,*
- 35 *Paschali v. Republic (1966) 3 C.L.R. 593,*
- Yiangou and Another v. Republic (1976) 3 C.L.R. 101,*
- 40 *Pikis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 562,*
- Christodoulides and Others v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1297,*
- Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας (Αρ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 1567.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να ανακαλέσουν προηγούμενη απόφασή τους για προαγωγή του αιτητή στη θέση Βοηθού Διευθυντή στη Σχολή Λάμπουσα.

5

N. Κληρίδης και N. Τορναρίτης, για τον Αιτητή.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

E. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

15

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ο μηχανισμός για την πλήρωση των κενών θέσεων του Διευθυντή και Βοηθού Διευθυντή της Σχολής Λάμπουσας κινήθηκε ταυτόχρονα. Οι αρμόδιες αρχές ζήτησαν συγχρόνως την πλήρωση και των δύο θέσεων. Αποτάθηκαν για διορισμό οι ίδιοι πέντε υποψήφιοι και για τις δύο θέσεις. Η Συμβουλευτική Επιτροπή που συστάθηκε βάσει του άρθρ. 35Α του Περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (N. 10/69 όπως τροποποιήθηκε από το N. 65/87) σύστησε τους ίδιους τρεις υποψηφίους για την πλήρωση και των δύο θέσεων· με αλφαβητική σειρά, τον αιτητή, το Σάββα Σαββίδη και το Σταύρο Σταυρινίδη. Η σύσταση υποβλήθηκε ξεχωριστά με την υποβολή καταλόγου υποψηφίων όπως προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας.

20

25

Στις 23/3/89 η Ε.Ε.Υ. επιλήφθηκε διαδοχικά της πλήρωσης των δύο θέσεων. Αφού δέχτηκε σε συνέντευξη τους συστηθέντες στην παρουσία του κ. Καραγιώργη, Επιθεωρητή Α', προχώρησε στην πλήρωση της θέσης του Διευθυντή και αμέσως μετά σ' εκείνη του Βοηθού Διευθυντή. Για τη θέση του Διευθυντή επελέγη ο κ. Σαββίδης (το ενδιαφερόμενο μέρος) και για τη θέση του Βοηθού Διευθυντή ο κ. Μάκης Καλοζώης, ο αιτητής. Την επαύριο, 24/3/89, οι καθ' ων η αίτηση απέστειλαν στον αιτητή επιστολή με την οποία του προσφερόταν διορισμός στη θέση αυτή. Ο ίδιος πληροφορήθηκε για την επιλογή του πριν τη λήψη της επιστολής στις 28/3/89. Δημοσίευμα στην εφημερίδα "Φιλελεύθερος" στις 24/3/89 πληροφορούσε για την επιλογή του. Σε τηλεφωνική συνομιλία που είχε με το γραφείο της Ε.Ε.Υ., του αναφέρθηκε ότι η ανακοίνωση είχε δοθεί από επίσημη πηγή, από το γραφείο Τύπου και Πληροφοριών. Το διορισμό του τον αποδέχτηκε και τυπικά με επιστολή την οποία απέστειλε στους καθ' ων η αίτηση στις 31/3/89, η οποία παραλήφθηκε στις 3/4/89.

30

35

40

Ουσιαστικά όμως την απόφασή του να αποδεχθεί τη θέση τη γνωστοποίησε στα μέλη της Ε.Ε.Υ. που είχαν συγκροτήσει την απαρτία του σώματος για τη λήψη της σχετικής απόφασης σε συνάντησή του μαζί τους στις 30/3/89. Η πληροφορία αυτή περιέχεται, καθώς και η αποκάλυψη του περιεχομένου της συνέντευξής του με την Ε.Ε.Υ. την ημέρα εκείνη, στην ένορκη δήλωσή του ημερομηνίας 20/2/90. Αναφέρεται (στη δήλωσή του) ότι την ημέρα εκείνη κλήθηκε από τους καθ' ων η αίτηση σε συνέντευξη στην οποία του ζητήθηκε να παραιτηθεί οικειοθελώς από τη θέση η οποία του είχε προσφερθεί στις 24/3/89 για να καταστεί δυνατός ο διορισμός στη θέση του τρίτου υποψηφίου του κ. Σταυρινίδη. Παράλληλα τον βεβαίωσαν ότι αν ανταποκρινόταν στην παράκλησή τους θα μεριμνούσαν ώστε σε μεταγενέστερο στάδιο να προαχθεί στη θέση του Β' Διευθυντή Δημοτικού Σχολείου. Αντέδρασε αρνητικά στην πρόταση, λέγοντάς τους ότι είχε αποδεχθεί τη θέση και ότι για κανένα λόγο δε θα προέβαινε σε οικειοθελή παραίτηση. Νωρίς την επαύριο, στις 31/3/89, και προς αποτροπή κάθε πιθανής ενέργειας που θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στο διορισμό του, απέστειλε τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στους καθ' ων η αίτηση με τα οποία τους γνωστοποιούσε την απόφασή του να αποδεχθεί τη θέση και την πρόθεση του να διεκδικήσει τα δικαιώματά του με κάθε νόμιμο μέσο. Στους φακέλους της υπόθεσης δεν υπάρχει καμιά σημείωση για τη συνέντευξη της 30/3/89 ή για την παραλαβή του τηλεγραφήματος που ο αιτητής ισχυρίζεται ότι απέστειλε. Ούτε όμως τέθηκε οτιδήποτε ενώπιόν μου που να θέτει σε αμφισβήτηση την ορθότητα ή την ακρίβεια των ισχυρισμών που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα δήλωσή του. Και όπως διευκρίνησε ο κ. Π. Κληρίδης, δεν του δόθηκαν στοιχεία που θα του επέτρεπαν εύλογα να αμφισβητήσει τους ισχυρισμούς αυτούς. Το περιεχόμενο της ένορκης δήλωσης της 20/2/89 τέθηκε, όπως μας πληροφορήσε, ενώπιον των καθ' ων η αίτηση από τις 28/2/89, με την παράκληση όπως έχει τις οδηγίες τους. Το ερώτημά του έμεινε αναπάντητο.

Στις 31/3/89 η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε:

- 35   (α) να ανακαλέσει την απόφασή της με ημερομηνία 23/3/89 με την οποία είχε αποφασίσει να προσφέρει προαγωγή στη θέση Β.Δ. της πρώην Σχολής Λάμπουσας στον κ. Μάκη Καλοζώη από 1/4/89.
- 40   (β) να ζητήσει από το Υπουργείο Παιδείας να φροντίσει για την υποβολή νέας έκθεσης από την οικεία Σ.Ε.."

Ο λόγος που τους οδήγησε σ' αυτή την απόφαση, όπως εξηγείται στα πρακτικά, προέκυψε από τη διαπίστωση ότι η διαδικασία που

ακολουθήθηκε για την πλήρωση της θέσης του Βοηθού Διευθυντή ήταν ασύμφωνη με τις πρόνοιες του άρθρ. 35B(5) του Περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου, γιατί στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων παρέμεινε (μετά το διορισμό του κ. Σαββίδη στη θέση του Διευθυντή) μόνο ο διπλάσιος αντί ο τριπλάσιος αριθμός υποψηφίων για την πλήρωση της θέσης όπως ορίζει η νομοθεσία. 5

Στην αρχική του αγόρευση ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι η απόφαση αυτή δεν είναι εκτελεστή εφόσον ο διορισμός του αιτητή δεν είχε ολοκληρωθεί πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης με την έγγραφο αποδοχή της θέσης από τον αιτητή που αποτελεί προϋπόθεση για την ολοκλήρωση του διορισμού και τη γένεση εκτελεστής πράξης προαγωγής (άρθρ. 35 Ν. 10/69 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 65/87). Η απόφαση για το διορισμό του δεν είχε εξωτερικευθεί με τη γένεση εκτελεστής πράξης και συνεπώς αποτελούσε ακόμα εσωτερικό θέμα που άφησε ανεπηρέαστα τα δικαιώματα του αιτητή. Οι αποφάσεις της ολομέλειας στις υποθέσεις **Georghiou v. The Electricity Authority of Cyprus and Another** (1965) 3 C.L.R. 177 και **Zachariades v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 1193 υπέβαλε ο κ. Π. Κληρίδης, διακρίνονται λόγω της ανομοιογένειας των γεγονότων αυτής της προσφυγής και εκείνων που συνέθεταν τα επίδικα θέματα στις υποθέσεις εκείνες. Η αρχή η οποία προκύπτει από τις αποφάσεις στις πιο πάνω υποθέσεις, όπως την κατανοώ, είναι ότι οποιαδήποτε ανακοπή της γένεσης εκτελεστής διοικητικής πράξης, οφειλόμενη σε αλλότρια κίνητρα ή κίνητρα που δε συνάδουν με την καλόπιστη άσκηση της διοικητικής λειτουργίας, θίγει άμεσα τα συμφέροντα του προσώπου που επηρεάζεται από την παρέμβαση σε βαθμό που να νομιμοποιείται να προσφύγει βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος για την αναθεώρηση απόφασης που προκύπτει από την ανακοπή. 10
15
20
25
30

Μετά την καταχώρηση της ένορκης δήλωσης του αιτητή και της αδυναμίας των καθ' ων η αίτηση να αμφισβητήσουν το περιεχόμενο της, ο κ. Π. Κληρίδης δεν ήταν σε θέση να υποστηρίξει με την ίδια βεβαιότητα τη θέση ότι δε γεννάται θέμα προς αναθεώρηση. Συνεκτιμώντας το σύνολο των γεγονότων που έχουν τεθεί ενώπιον του δικαστηρίου δεν μπορεί, πράγματι, να αποκλειστεί ότι ο αιτητής απέστειλε τηλεγράφημα με το οποίο αποδέκτησε τη θέση και το οποίο παραλήφθηκε πριν τη λήψη της απόφασης της 31/3/89 καθώς και ότι η επιστολή με την οποία ο αιτητής είχε αποδεχθεί τη θέση είχε αποσταλεί πριν τη λήψη της απόφασης. 35
40

Η Ε.Ε.Υ. ορθά χαρακτήρισε τη φύση της απόφασης της 31/3/89 ως ανάκληση και έτσι πρέπει να κριθεί, ως ανάκληση της προαγω-

γής του αιτητή που ολοκληρώθηκε με την αποδοχή της πριν τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η Διοίκηση έχει συμφυή εξουσία να ανακαλεί αποφάσεις της, εξουσία η οποία πηγάζει κυρίως από την υποχρέωση για εξασφάλιση της νομιμότητας στο διοικητικό πεδίο.

5 Η εξουσία δεν είναι απεριόριστη· η άσκηση της υπόκειται στους κανόνες της καλής πίστης και δεν μπορεί να ασκείται ανεξάρτητα από δικαιώματα τα οποία πιθανό να έχουν προκύψει στο μεταξύ. Βεβαίως η άσκηση της εξουσίας δεν υπόκειται σε περιορισμούς εφόσον η ανακαλούμενη πράξη είναι παράνομη υπό την αίρεση ότι

10 η Διοίκηση ενεργεί μέσα σε εύλογο χρόνο. Οι αρχές που καθορίζουν και διέπουν το δικαίωμα της Διοίκησης για ανάκληση εξετάστηκαν σε πολλές υποθέσεις (Βλ. μεταξύ άλλων *Charalambides v. The Republic* (1964) C.L.R. 326, *Iro Paschali v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 593, και *Nicholas Yiangou and Another v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 101) και συνοψίζονται στην υπόθεση *Moschovakis and Others v. C.B.C.* (1988) 3(B) C.L.R. 750.

Όπως και στην περίπτωση κάθε άλλης εκτελεστής πράξης το σκεπτικό ανακλητικής απόφασης ελέγχεται με βάση τις αρχές της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης, μια από τις οποίες επιβάλλει όπως η εξουσία ασκείται για το σκοπό για τον οποίο παρέχεται και όχι για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

20

Στην υπό-εκδίκαση υπόθεση δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν άσκησαν την εξουσία τους για ανάκληση για τους λόγους οι οποίοι αναφέρονται στο πρακτικό της απόφασης. Μένω σε αμφιβολία ενόψει των μη αμφισβητηθέντων ισχυρισμών του αιτητή αν σκοπός της Ε.Ε.Υ. ήταν η αποκατάσταση της νομιμότητας (όπως την έκριναν) και όχι ο παραμερισμός του αιτητή για να ανοίξει ο δρόμος για το διορισμό άλλου υποψηφίου. Διαπιστώνεται κατάχρηση εξουσίας η οποία καθιστά την απόφαση υποκείμενη σε ακύρωση.

25

30

Το τελευταίο θέμα που θα εξετάσω είναι αν η απόφαση της Ε.Ε.Υ. έχει άλλο ανεξάρτητο νομικό έρεισμα που προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Όπως αποφασίστηκε στις *Costas G. Piki v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 562, 575 και *Christodoulides and Others v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 1297, 1303 και επαναλήφθηκε στην πρόσφατη υπόθεση *Θαλασσινός ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1567, πλημμελής αιτιολογία δε συνεπάγεται αναπόφευκτα την ακύρωση της πράξης. Μπορεί να διασωθεί εφόσον ο νόμος παρέχει άλλο έρεισμα για τη στήριξή της. Το ερώτημα είναι αν οι πρόνοιες του άρθρου 35B (5) (α) είχαν καταστήσει τη διαδικασία η οποία οδήγησε στην επιλογή του αιτητή άκυρη μετά το διορι-

35

40

σμό του γ. Σαββίδη στη θέση του Διευθυντή και τη μείωση των υποψηφίων στον τελικό κατάλογο από τρεις σε δύο. Η απάντηση είναι αρνητική. Οι διατάξεις του πιο πάνω εδαφίου επιβάλλουν όπως ο κατάλογος των υποψηφίων που υποβάλλεται περιέχει τουλάχιστο τριπλάσιο αριθμό υποψηφίων, δεδομένου ότι υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός υποψηφίων ή κατάλληλων υποψηφίων. Υπήρξε συμμόρφωση με τη διάταξη αυτή και ο κατάλογος ο οποίος είχε υποβληθεί περιείχε τον προβλεπόμενο αριθμό υποψηφίων. Οι διατάξεις της νομοθεσίας δεν επιβάλλουν την ύπαρξη τριπλάσιου αριθμού υποψηφίων μέχρι το τελικό στάδιο της επιλογής. Άλλωστε η Ε.Ε.Υ. είχε διακριτική ευχέρεια κατά το στάδιο της επιλογής, παρά τις διατάξεις του Εδαφίου 7 του άρθρ. 35B, να εξετάσει και τις υποψηφιότητες και των άλλων υποψηφίων που είχαν τα προσόντα αλλά δεν είχαν περιληφθεί στον κατάλογο των υποψηφίων που ετοίμασε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Ήταν θέμα διακριτικής ευχέρειας. Το άρθρ. 35B (5) (α) δεν καθιστούσε τη διαδικασία επιλογής άκυρη επειδή ένας από τους υποψηφίους έπαυσε, λόγω προαγωγής σε άλλη θέση, να είναι υποψήφιος. Καταλήγω ότι η απόφαση για ανάκληση του διορισμού του αιτητή δεν επιβαλλόταν για την αποκατάσταση της νομιμότητας.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της βάσει των προνοιών του άρθρ. 146(4) (β). Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.